

OPINIÓ

Un dels misteris més grans del referèndum de l'1 d'octubre van ser els viaranys que van resseguir les urnes per arribar als col·legis electorals. Són potser la metàfora més nítida del que està passant a Catalunya, un resum de tot plegat.

Molta gent es feia creus de com podia ser que s'intervinguessin paperetes i cartells, materials que semblen molt més fàcils de transportar i amagar però que, en canvi, de les urnes, ni rastre.

Sembla que des de la Xina (com les taronges) van arribar a Elna. Un lloc que tanta gent duu al cor i recorda amb emocionada gratitud. La infermera Elisabeth Eidenbenz hi va organitzar una maternitat i s'hi va jugar la vida perquè centenars de refugiades republicanes poguessin parir en aquella gota de bàlsam amb relativa pau.

Les urnes es van gestionar i amagar en la millor tradició de les lluites clandestines

Urnes, mentides i cintes de vídeo

Escrit per Eulàlia Lledó. Doctora en Filologia Romànica
dimarts, 10 d'octubre de 2017 20:47

antifranquistes. Amb imaginació, persones de qualsevol edat, adscripció i condició les van custodiar en els llocs més inversemblants. Hi va haver pobles en què es van canviar quatre cops de lloc. L'organització va ser, a tenor dels resultats, exquisida i perfecta. Potser per això les urnes han despertat tanta animadversió en personatges de la dreta: a Xavier García Albiol li recorden el cubell de posar la roba bruta (de la seva dona, que ell es veu que no n'embruta); algun comentarista les ha comparat amb un tupperware.

Una enginyosa pancarta dies abans del referèndum ho resumia perfectament: "Urna, grande y libre".

El rampant trumpisme

No hi ha cap dubte que **Donald Trump** va guanyar i que, a més, el trumpisme s'ha imposat. Només cal veure la brutal retallada de drets humans que aplaudeix tot el republicanisme; la composició del fins ara prestigiós Tribunal Constitucional ianqui. I sobretot, sobretot, el triomf de la mentida abans, durant i després de les eleccions. I arreu.

El PP, **Mariano Rajoy**, va perdre les eleccions per culpa de les barroeres mentides de **José María Aznar** sobre l'autoria dels atemptats de l'11 de març del 2004 a Madrid. És dubtós que ara mentides com aquelles desautoritzessin qui les va perpetrar com ho van fer llavors.

Ja hi poden haver filmacions i proves palmàries i crues de la crueltat i la brutalitat de la intervenció policial, atuada contra una població vulnerable i indefensa durant l'1 d'octubre. Treballadores i treballadors de la mateixa TVE pública han denunciat com la cadena ha intentat tergiversar, maquillar, no informar, sobre el que va passar, sobre la violència desencadenada en l'assalt als col·legis.

La Fiscalia ha presentat un escrit davant el jutjat de Barcelona que s'ha fet càrrec de la

denúncia de la Generalitat contra les càrregues de la Policia i la Guàrdia Civil. I si ja enrojola l'«ejercicio intelectual» de la Fiscalia consistent en estranys recomptes i estadístiques de gent agredida, violentada i ferida durant el referèndum, si ja posa la pell gallina i esfereeix que es culpabilitzi les víctimes de les hòsties que van rebre i no qui els hi van infligir, fa témer el pitjor que la Fiscalia gosi dir que «no afectó en absoluto a la normal convivencia ciudadana». El ministeri públic, per tant, s'oposa a investigar l'actuació de tots dos cossos i demana que s'investigui només la intervenció d'un local de votació, l'escola dels jesuïtes de Sant Gervasi.

Fa temps que la dreta, el PP, perverteix i, rabejant-s'hi, arrossega pel fang paraules tan boniques, plenes de sentit i esperançadores com «democràcia» o «llibertat».

Lèxic no familiar

El govern del PP no para d'agreujar aquest cínic, sinistre i inhumà «no afectó en absoluto a la normal convivencia ciudadana» i, en consonància, hem de sentir dir a un irresponsable portaveu coses com que la gent atonyinada és una farsa i que en total només hi va haver quatre persones ferides; un altre eixelebrat atribueix el massiu atur del dia 3 al nazisme; mentrestant, no paren d'esperonar la violència (volen morts) amb macabres profecies que esperen amb candeletes que es compleixin.

L'ús de la llengua hi va al darrere. I així **Soraya Sáenz de Santamaría**, amb els ulls esbarriats (però què es pensava que faria la gent l'1 d'octubre ?), té l'atreviment de repetir un dels mantres del moment, que les forces policials van actuar «de manera proporcionada i proporcional».

Què es deu pensar que vol dir «proporcionada» i «proporcional»? Tant se val, la qüestió és col·locar la paraula —el mantra— malgrat que vagi en direcció contrària al que es postula. Fa temps que la dreta, el PP, perverteix i, rabejant-s'hi, arrossega pel fang paraules tan boniques, plenes de sentit i esperançadores com «democràcia» o «llibertat».

Urnes, mentides i cintes de vídeo

Escrit per Eulàlia Lledó. Doctora en Filologia Romànica
dimarts, 10 d'octubre de 2017 20:47

En nom de la llibertat el PP —en detriment de la l'escola pública i cometent frau de llei— dona diners a cabassos a escoles de l'Opus. En nom de la llibertat, canta la implacable lògica dels mercats, lloa les excel·lències de la privatització, perpetra reformes laborals i aprima l'estat de benestar. En nom de la llibertat, implementa lleis mordassa. En nom de la llibertat, legisla dolorosament contra els drets reproductius i els cossos de les dones. En nom de la llibertat assassina toros per a major glòria de la marca Espanya.